

Skupne akcije

V razpravi o nadaljni vsebinski preobrazbi krajevne skupnosti je bilo med drugim ugotovljeno tudi, da bo nujno, da družbenopolitične organizacije in družbene organizacije ter samoupravni organi usmerijo svoje delovanje na vzpostavljanje tesnejših stikov z ostalimi, zlasti sosednjimi krajevnimi skupnostmi.

Prvi korak k uresničevanju tega cilja je bil storjen na pobudo aktivistov Stare Ljubljane. 9. januarja so se v krajevni skupnosti Gradišče sestali predstavniki družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov obeh krajevnih skupnosti. Namen srečanja je bil zblizanje sosednjih krajevnih skupnosti. V sproščeni pogovoru so osvetlili skupne probleme in pokazali velik interes za njihovo reševanje ter ugotovili stične točke, na katerih lahko začnejo razvijati sodelovanje.

Mnogo skupnega imata obe krajevni skupnosti na področju šolstva. Osnovno šolo Majda Vrhovnik obiskujejo poleg otrok iz krajevne skupnosti Gradišče, tudi otroci iz krajevne skupnosti Stara Ljubljana in še iz dveh KS. Vse te krajevne skupnosti so zainteresirane, da ima šola pogoje za uspešno delo in razvoj in da se stiki med šolo in krajevnimi skupnostmi še poglobijo. Krajevna skupnost Gradišče tudi dobro sodeluje s fakultetami na svojem področju in bi to sodelovanje lahko vzpodbudilo tudi boljše stike med KS Stara Ljubljana in univerzo, ki ima svoj sedež na tem območju.

Sprejeti so bili konkretni predlogi za sodelovanje na področju kulturne dejavnosti s skupnim organiziranjem in kulturnih prireditev, predavanj, razstav in podobno. Sodelovanje je možno tudi pri rekreacijskih dejavnostih in organiziranju izletov. Delo mladinske organizacije pa bi gotovo poživilo z organiziranjem raznih tekmovanj na fizikalnem področju.

Mnogo skupnega imata obe krajevni skupnosti tudi na področju stanovanjske politike v zvezi s prenovo, saj prenova stanovanj v starem delu središča mesta ni le problem Stare Ljubljane.

Sodelovanje med KS na področju prostorskega planiranja je eno ključnih vprašanj, če hočemo zagotoviti, da ostane mestno jedro živo.

Nujnost sodelovanja med sosednjimi krajevnimi skupnostmi je pokazala tudi akcija »Nič nas ne sme presenetiti«. Ta akcija, kakor tudi vse delo na področju ljudske obrambe in družbene samozščite, naj bi bilo v sosednjih krajevnih skupnostih sinhronizirano. Prav tako je vprašanje izobraževanja kadrov za LO in DS lažje rešljivo z medsebojnim dogovarjanjem. Bil je sprejet sklep, da se odbori za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter štabi civilne zaščite obeh krajevnih skupnosti sestanejo in pogovorijo o skupnih problemih.

Predsedstvo krajevne konference Socialistične zveze delovnega ljudstva v KS Gradišče je na svoji seji dne 10. januarja 1980 že preneslo pobude tega sestanka predstavnikom družbenopolitičnih organizacij in jim predlagalo, da navežejo stike s predstavniki in odbori DPO v Stari Ljubljani.

Programi za 1980. leto naj družbenopolitične organizacije in društva skupno pregledajo in ugotovijo, katere dejavnosti je možno uskladiti.

Enaka pobuda za povezavo in medsebojno sodelovanje bo dana tudi komisijam in delegacijam v obeh krajevnih skupnostih.

A. Z.

Pionirji pri predsedniku občinske skupščine

Kot vsako leto, so pionirji vseh osmih osnovnih šol v naši občini pred novim letom obiskali predsednika skupščine občine Ljubljana Center Mira Samardžijo. V prisrčnem razgovoru so mu zaupali marsikatero svojo drobno težavico in seveda, kot se ob takšnih priložnostih spodobi, spregovorili tudi o svojih uspehih. Letos so pionirji iz Centra sodelovali v mnogih solidarnostnih akcijah. Tako so za otroke v begunskem taborišču Deroi v Mozambiku zbrali 35.159 dinarjev. Prodali so 10.500 novoletnih čestitk, katerih izkupiček je namenjen za solidarnost z narodi, ki se borijo za neodvisnost (zbrali so kar 73.500 dinarjev). Še posebej pa so se izkazali ob katastrofalnem potresu v Črni gori, ko so na lastno pobudo v treh dneh zbrali 59.962 dinarjev. Skratka, naši pionirji so bili v lanskem letu zelo marljivi, kar pa še ne pomeni, da bodo letos počivali. Čaka jih namreč kar precej nalog.

T. K.

DOGOVORI

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA CENTER • Leto VIII - 16. januar 1980 - št. 1

PRED JAVNO RAZPRAVO O EKONOMSKIH STANARINAH

Več - toda za kaj?

Vsi tisti, ki stanujejo v družbenih najemnih stanovanjih, so se že kar navadili, da iz družinskega proračuna odpade na strošek stanarine vsak mesec skoraj manj kot mora odšteti kadilec za to svojo razvado. Povsem razumljivo torej, da je podatek o prehodu na ekonomske stanarine v ljubljanskih občinah in 24,4 odstotnem zvišanju - veljal naj bi od 1. aprila dalje - razburkal duhove.

Časa za razburjanja bo torej še dovolj, veliko manj pa ga bo za poglobljene razprave, ki bodo tekle na vseh ravneh. Zanje so zadolžene v združenem delu osnovne sindikalne organizacije, v krajevnih skupnostih pa krajevne konference socialistične zveze. Tudi napoved, da bodo te javne razprave bržkone dobro obiskane in tudi med bolj burnimi, ne bo daleč od resnice. Jasno je, da se človek najbolj razburja prav takrat, ko meni, da mu nekdo ali nekateri s takšnimi in podobnimi ukrepi segajo v žep. Zato se je pač treba dobro prepričati, ali takšna posplošena in stara resnica tudi tokrat drži ali ne.

Za slabo četrtno višje stanarine, ki naj bi jih plačevali za najemna stanovanja letos, se bodo zagotovo odrazila tudi v družinskih dohodkih. Dobro bo treba pretehtati, čemu bomo v bodoče namenili manj denarja, saj je obenem povsem jasno tudi dejstvo, da s povišano stanarino v prvih nekaj mesecih zvečine ne bomo kaj prida pridobili. Nekateri, predvsem tisti, ki so se vselili pred kratkim, pa še dalj časa ne.

Dodatna sredstva, ki se bodo natekla z zvišanimi stanarinami, zagotovo tudi ne bodo majhna - pa bodo prva stopnica k boljšemu in učinkovitejšemu gospodarjenju s stanovanjskim fondom v našem mestu. Prav vzdrževanje in gospodarjenje s stanovanjskimi hišami in stanovanji že več let nazaj nenehno kritiziramo, obenem pa tudi ugotavljamo,

da iz sredstev, ki jih zbiramo z dosedanjimi stanarinami pač ni moč nameniti več denarja tudi za ta prepotrebna opravila. Čeprav smo v Ljubljani po vojni na novo zgradili večino sedanjega stanovanjskega sklada, pa zaradi pomanjkljivega vzdrževanja pri marsikateri stavbi pomislimo, da je njena rojstna letnica bolj na začetku tega stoletja. Sprotno vzdrževanje in obnavljanje, ki smo ga vsa ta leta nazaj krepko zanemarjali tudi na račun povečevanja osebnega standarda, bo tako naše mesto, oziroma njegov stanovanjski fond, tudi pomladilo. Seveda, ne čez noč.

V javnih razpravah o osnutku samoupravnega sporazuma o oblikovanju in postopnem prehodu na ekonomske stanarine, ki bodo trajale vse do 10. februarja, bomo torej dodobra lahko pretehtali vse »za« in »proti«. Najbrž pa bodo zelo redki tisti, ki so na račun svojega osebnega standarda, oziroma ponekod celo luksusa v lastnih stanovanjih, pripravljene zoperstavljati namenu, da bi iz višjih stanarin del sredstev - večji kot doslej - namenjali tudi za popravilo strehe, zidov in podobnega.

Majda Žlender

